

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica I. post Epiphaniam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

9. Puer autem crescebat.

Attende an in te formatus sit JESUS? an natus? an crescat? an confortetur? quam enim sæpe nascitur in corde tuo JESUS per melioris vitæ proposita, atque principia, quæ tamen quia non diu durant, sed citò flaccescunt & extinguuntur, Christus non crescit nec confortatur, verùm instar seminis illius, quod cecidit vel secus viam, vel super petram, vel inter spinas, ex crescere non potest, quia ab humanis cogitationibus, conculcatur, opprimitur, nec crescit, fitque eibus avibus cæli, hoc est irrifio Dæmonum, quia hic homo cæpit ædificare, & non potuit consummare; aruit in illo bonum semen, quod fuit enatum, quia caruit perseverantiæ humore, & ab æstu sensualitatis negligentiaque, incrementum vigoremque sumere non potuit.

DOMINICA I.

Post Epiphaniam.

1. Quid fecisti nobis sic? Luc. 2.

Quam merito quilibet cõmunicans Sanctissimo Sacramento, potest ad JESUM hæc verba usurpare, Quid fecisti nobis sic? Obstupescunt enim Angelicæ mentes ad tantam Christi dignationem ac amorem, videntes Dominum suum, in quem illæ prospicere desiderant, tam frequenter, tam amanter, tam liberaliter, vili aded, ingrata, ac pauperi creaturæ, homini videlicet sese cõmunicare. O Anima mea intuere saltem altare illud, in eoque Christum commorantem, adventum tuum præstolantem, ac Cænam illam magnam & admirabilem propter te instituentem. Nonne meritò

meritò ob
bis sic? v
Animam,
tem, glo
Christi m
sidentum
Jesu, &
Jesu, qui
Quis Tu
modo fec
sicuti scilicet
sti: quod
dere, null
admodum
te ipsa de
hodie JES
fecerit tibi
& quare

Matur
san
gregat, j
modum p
matrem d
Tu vide
ctos exu
carnem,
voluntate
3. Cum
Singula
per E
luit, ut ta
plum. A
templum

meritò obstupefacta dices illi, Quid fecisti nobis sic? video Divinitatem, video corpus, video Animam, Sanguinem, merita, virtutes, majestatem, gloriamque Dei, ac Redemptoris mei Jesu Christi mihi ad sumendum participandum possidendum esse propositam ab ipso Amore meo Jesu, & nonne illi merito dicam? ô Amor mi Jesu, quid fecisti nobis sic? Quis ego sum? & Quis Tu ô Jesu? & quid fecisti tu mihi, & quomodo fecisti? Sic, ô verè, sic Domine fecisti, sicuti scilicet tu solus facere & potuisti, & voluisti: quod nimirum nullus intellectus apprehendere, nullaque verba humana exprimere, quemadmodum factum est à te, possunt. ô Anima! à te ipsa descisce præ admiratione eorum quæ tibi hodie Jesus tuus facit sic. O si intelligeres quid fecerit tibi Dominus tuus sic? quomodo fecerit? & quare fecerit?

2. *Cum factus esset annorum 12.*

Maturè Christus Dominus se à maternis con- sanguineorumque Domibus ac curis segregat, jamque prædicat exemplo, quod postmodum prædicaturus est Verbo: Si quis diligit matrem &c. plus quam me, non est me dignus. Tu vide quomodo affectus ad Sanguinem junctos exueris, maximè verò erga tuam ipsius carnem, sensualitatem, judicium proprium & voluntatem.

3. *Cum esset annorum 12. remansit Puer Jesus.*

Singula verba perpende, quia ideo Spiritus S. per Evangelistam minutim ea exprimi voluit, ut tantò nobis efficacius esset Christi exemplum. Annorum adhuc 12. Jesus, descendit in templum, & puer duntaxat, remansit ibidem, nego-

negotiis solummodo Patris sui cælestis intentus, Sanctæ vero V. Matris oblitus; dolorum etiam ei ob suam remansionem imminentium gnarus. Erubescere tu, quod in tanta licet ætate, necdum tamen, sincere ex integro Deo servire cepisti, admovere manum cum Davide dicente, Nunc cœpi & fac similiter.

4. *Et cognoverunt Parentes ejus.*

Nempe frequenter se nobis JESUS occultat, tentatque nos Deus noster, num sincero eum corde diligamus, num tempore tantum consolationis credamus, tempore autem tentationis recedamus: Socii mensæ, sed non Socii dolorum. Item quia tu frequenter recedis, ab Hierusalem, descendis in Hiericho, ideò etiam frequenter pendis JESUM, incidis in latrones, qui & despoliant te & plagas tibi imponunt, vis autem recipere JESUM, frustra illum inter cognatos & notos requiris, frustra in comitatu externarum occupationum, sensualium delectationum, aut corporalium phantasmatum quæris, in Hierusalem te redire oportet, ibi videbitur Deus in templo Sancto suo, videbitur Deus in Sion: Exemplum habes in Matre Virgine, quæ sic fecit, & filium recepit.

5. *Et factum est post triduum.*

Cogita quid hoc triduo Christus egerit? Ubi & quomodo vixerit, manserit, hospitatus est, pernoctavit? & invenies multum te adhuc delicatum ejus esse imitorem. Statue aliquid simile hodie cum illo & pro illo sustinere.

6. Et

Dr. C. C.
Bicki
oper: asce
Tomus II.
N: V
58

CHRISTUS
situs
mendati
derio, Pa
per pecc
triduum
Amititur
quia doce
derineri,
miliet pe
præsentia
gligentia
postea so
fiderio ac
vel procr
seipsum c
quis sine
do ita ter
riveretur,
vatim un
municetu
quia in h
quoniam
facit: Et
tur, ideo
piis abit
proximis
runt; fi
eum add
veni; &
invenerit
tuus? &
sus, Ole
V.P: E

6. Et factum est post triiduum.

Christus amissus non nisi per triduum requisitus inveniri potest. Dolore videlicet, Emendatione, Constantiâ, vel, Humilitate, Desiderio, Patientiâ. Amittitur enim Christus, tum per peccatum, tum sine peccato, prius itaque triduum priorum est, posterius posteriorum. Amittitur aliquando Christus, quia quæri vult, quia docere vult, se amitti posse, quia custodiri, deſineri, vim sibi fieri amat. Amittitur, ut humiliet per absentiam; quem forte extulit per presentiam. Amittitur, ut pellat securitatem negligentiae manente amissionis periculo; ex quo postea sollicitudo profluit. Amittitur, ut ex desiderio ac sequenti dolore, tædioque amorem vel procreet, vel stimulet. Amittitur, ut homo seipsum cognoscat, quis videlicet sim cum JESU, quis sine JESU. Amittitur denique JESUS, quando ita tenetur, ut amor ejus in proximos non derivetur, non vult enim ita haberi JESUS, ut privatim uni tantum sit & profit; sed ut etiam communicetur. Iraque respondet; An nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse? quoniam opera quæ Pater facit, filius similiter facit. Et quia Pater meus, usque modò operatur, ideo & ego operor. Sæpè etiam JESUS à piis abit, cum soli sunt; at si conversari cum proximis incipiunt, interque eos JESUM requirunt; fit ut ipsi JESUM inveniant; & alios ad eum adducant, juxta illud: Si quis audit, dicat veni; & illud, adjuro vos filiæ Hierusalem; si inveneritis dilectum meum &c. qualis dilectus tuus? &c. est enim communicabile bonum JESUS, Oleum effusum nomen ejus: Et ne cunque

V. P. Druzb. Op. X;

e

que

que blandiaris tibi, de quali animarum zelo, ne ve contentus sis, unum aut alterum proximum Deo reddidisse & in uno, alterovè JESUM generasse, adverte quod etiam à Parentibus amitti possit, quia non solum steriles Christus deserit, sed etiam minus fæcundos.

7. *An nesciebatis quia in his que Patris &c.?*

Disce, ubi? & in quo? inveniendus sit JESUS, non alibi quam in his quæ Patris cælestis sunt, quidquid non Deo, nec propter Deum agis, ibi JESUM non invenies. Et quam multa sunt opera tua hujusmodi, ex quibus nullus Deo honor, nullum proximo auxilium, nullum tibi meritum profluit, in quo sola tua supina tibi nocet negligentia.

8. *Erat subditus illis.*

QUIS? quibus? Deus hominibus. Attamen erat subditus illis! Disce terra subdi, disce vilitas humiliari, ne ista subjectio Christi, tua sit aliquando, qui obedientiam vovisti damnatio! Quam enim, improbe, dabis tuæ inobedientiæ excusationem, hoc unico contra te Christi stante exemplo.

9. *Et descendit cum eis, & venit Nazareth.*

AB Hierusalem Christus in Nazareth descendit, ut sit subditus parentibus: ut satisfaciat obedientiæ, relinquit Hierosolymitanum templum, & Doctores, & miratores suos &c. Hoc quid est aliud, quàm ut exemplum perfectæ obedientiæ relinquat tibi; ut nempe omnia propter unicam obedientiam deseras, contemplationem, & extases, & Deum propter Deum, & quæ-

g. Dr. C. C.
Bicki
opert. asce
Tomus II.
N: V
58

zelo, ne-
proximum
m gene-
as amittit
s deserit.

bet honorifica; & sis subditus illis, quos tibi
præposuit Deus.

10. *Et Jesus proficiebat.*

Et c.?
fit Jesus,
caelestis
um agis,
ultra sunt
Deo ho-
lum tibi
tibi no-

Jesus ne proficiebat? ita omnino, proficiebat,
non sibi sed nobis. Proficiebat, ut nos
proficeremus, ut nobis nunquam de pro-
fectione blandiremur. Si non proficis, Jesus
autem profecit, quomodo illi similis eris?
quomodo sicut ille perfectus eris? Utique qui
non crescit, respectu ejus, qui crescit, decrescit,
& qui inferius manet, respectu ejus qui sursum
ascendit, descendit; & qui stat, respectu ejus qui
pergit, quodammodo retrocedit; Stans equi-
dem euntem nunquam assequitur, quanto mi-
nus festinantem, & tanquam Gigantem ad cur-
rendam viam exultantem. Proficiebat Jesus, tu
itaque perfectum te esse, nunquam tibi per-
suade.

DOMINICA II.

Post Epiphaniam.

1. *Nuptiæ factæ sunt.* Joan. 2.

et b.
descendit
is faciat
m tem-
c. Hoc
perfectæ
ia pro-
platio-
& qua-
libet

O Verè nuptiæ! in quibus sponsus obnubit se
velo specierum, & ad sponsam, id est, ad
animam venit; In his nuptiis Jesus est conviva-
tor & Neosponsus. Anima autem Sponsa est, &
ad convivium accedit Sponsoque suo pascitur.
Venerunt Nuptiæ Agni, & non solum uxor ejus,
sed & ipse Sponsus præparavit se, adduxit secum
Matrem, adduxit discipulos, venit in Cana Ga-
lileæ, zelo & pietate ductus, migrat de cælo in
terram. O quis dignè confideret, nuptias istas
inter Christum & animam, in Sanctissimo Sa-
cramento

C 2

cramento